

Set segles de comerç

Malgrat ser conegut com un espai cultural, la Llotja de València manté vigents les seues activitats comercials. Els preus dels cereals, la garrofa i el porc s'hi fixen cada divendres, amb un cert regust a passat.

Tona Català

L'anomenada Llotja dels mercaders, constitueix el primer centre de Contractació Mercantil del País Valencià. És un privilegi medieval concedit pel rei Pere III d'Aragó i I de València. El govern i la direcció van a càrrec de l'organisme del Consolat de la Llotja, inspirat en la tradició del Llibre del Consolat de Mar.

Aquest organisme va mantenir la custòdia del comerç fins que van ser abolits els Furs després de la batalla d'Almansa. La vigència del Tribunal de Comerç es va recuperar de nou a partir de l'any 1934.

Com explica Gonzalo Ebri, prior major del Consolat de la Llotja, aquesta institució, encara que perdura, ha perdut pràcticament la major part de les seues funcions: «Quan vaig començar, l'any 1925, la vida de la Llotja era diferent. En aquell temps diàriament hi entraven centenars de tones de cereals i llegums tant d'importació com nacionals».

Les duïen fonamentalment de Castella i després les posaven a disposició del comerç al detall. Cada dia acudien a la Llotja els comerciants, els industrials i els agents comercials dels productes que s'hi cotitzaven. Arribava no sols gent de València sinó de les comarques valencianes.

Les transaccions també han patit una evolució descendent: «els avanços en la comunicació ens han alliberat de l'hàbit de reunir-nos diàriament i el divendres és el dia que hi ha una concentració específica. Aquesta es redueix a determinar els preus dels cereals, la garrofa i el porc».

D'altra banda, els comerciants ja no solen acudir amb la freqüència que els caracteritzava: «actualment ens concentrem cada diven-

dres un centenar de persones, ja no és com abans. Quan jo vaig entrar a treballar cada dia hi havia comerç i en el saló columnari quasi no cabíem».

En aquests moments la gent associa la Llotja més amb un espai cultural que amb un lloc de comerç. De fet, les manifestacions culturals més importants s'exposen sempre en el saló columnari de l'edifici del gòtic civil que té aquesta institució: «Nosaltres fa uns anys vam deixar que s'hi celebrara l'exposició del Ninot. Des d'aleshores l'Ajuntament de la ciutat, amb més freqüència del que és normal, deixa el saló columnari per a tota classe d'exposicions. Pense que això és una falta de respecte a la nostra cultura comercial i al mateix temps es fa un greuge a les exposicions perquè la grandiositat de l'edifici desvirtua els objectes exposats. Ara esperem que amb la inauguració de l'IVAM, aquestes manifestacions culturals s'exposen en aquell edifici».

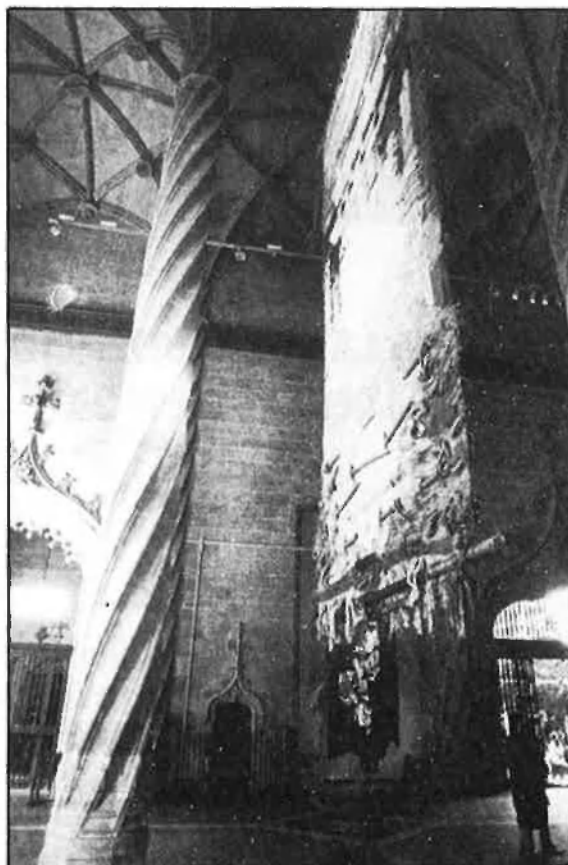

200 empreses produïren el 1988 més de 160 milions de metres quadrats de material ceràmic.

Precisament, la recerca de nous materials per part de les empreses més avançades del sector evidencia la necessitat de trobar nous mercats. Si bé no es pot parlar de retracció, sí que cal abordar la situació actual des d'un punt de vista d'un mercat interior saturat. La causa radica en el gegantesc increment registrat en la producció, amb unes instal·lacions capaces de llançar al mercat un major percentatge de metres quadrats diaris. Per a Vicent Llop, responsable de publicitat d'Azuvi, «el sector està passant per un moment de transició entre l'eufòria i la crisi. Després d'haver passat per una etapa d'eufòria, en la qual s'ha incrementat fortament la producció, s'ha arribat a un punt en què el sector ceràmic pateix una superproducció i, per consegüent, un cert estancament en l'eixida dels seus productes. En aquests moments, l'oferta supera la demanda i com a conseqüència, moltes empreses es veuen obligades a abaratir els seus preus per a donar eixida a la producció».

El futur, previsible, en opinió de Manuel Rodríguez, de Zirconio, per un període pròxim de conflictivitat. «Els pròxims seran uns mesos conflictius. Algunes fàbriques menudes cauran a causa d'un augment desproporcionat dels seus estocs. Això no obstant, d'ací a mig any la producció quedarà equilibrada novament amb un augment de les exportacions».

Per tot això, la present edició de Cevisama —Saló Internacional de la Ceràmica, Vidre, Marbre, Recobriments per a la construcció, Sanejament, Aixetes, Primeres matèries i Maquinària— serà clau perquè les 815 firmes representades —402 valencianes— asseguren els seus contactes. La cita, a València, del 8 al 12 de març. □

Saló columnari de la Llotja de València.